

DYREKTYWA RADY 2003/96/WE

z dnia 27 października 2003 r.

w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych i dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych jest ograniczony do olejów mineralnych.
- (2) Brak przepisów wspólnotowych wyznaczających minimalną stawkę podatków od energii elektrycznej i produktów energetycznych innych niż oleje mineralne może negatywnie wpływać na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (3) Prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i osiągnięcie celów innych polityk Wspólnoty wymagają ustanowienia na poziomie wspólnotowym minimalnych poziomów opodatkowania od większości produktów energetycznych, włącznie z energią elektryczną, gazem ziemnym i węglem.
- (4) Znaczne różnice między krajowymi poziomami opodatkowania energii stosowanych przez Państwa Członkowskie mogłyby okazać się szkodliwe dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (5) Ustalenie właściwych wspólnotowych minimalnych poziomów opodatkowania może umożliwić zredukowanie istniejących różnic w krajowych poziomach opodatkowania.
- (6) Zgodnie z postanowieniami art. 6 Traktatu, wymogi ochrony środowiska muszą być włączone do określania i wykonywania innych polityk Wspólnoty.
- (7) Jako strona Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Wspólnota ratyfikowała Protokół z Kioto. Opodatkowanie produktów energetycznych i

– w odpowiednim przypadku - energii elektrycznej jest jednym z instrumentów dostępnych w celu osiągnięcia celów Protokołu z Kioto.

- (8) Rada musi w regularnych odstępach czasu badać zwolnienia i obniżki oraz minimalne poziomy podatków, biorąc pod uwagę prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania, międzynarodową konkurencyjność gospodarki Wspólnoty oraz ogólne cele Traktatu.
- (9) Państwom Członkowskim należy przyznać elastyczność potrzebną do określania i wykonywania polityk właściwych do ich okoliczności krajowych.
- (10) Państwa Członkowskie chcą wprowadzać lub utrzymywać różne rodzaje podatków od produktów energetycznych i energii elektrycznej. W tym celu należy postanowić, że Państwa Członkowskie spełniają wymaganie odnośnie minimalnych poziomów opodatkowania, jeśli całość pobranych przez nie, jako podatki pośrednie, opłat (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej), nie jest niższa od wspólnotowych minimalnych poziomów opodatkowania.
- (11) Decydowanie o tym, jakimi środkami podatkowymi wprowadzone zostaną w życie wspólnotowe ramy dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej jest sprawą poszczególnych Państw Członkowskich. W tym względzie, Państwa Członkowskie mogą zdecydować nie podwyższać ogólnego obciążenia podatkowego, jeśli uznają że wprowadzenie w życie takiej zasady neutralności podatkowej mogłoby przyczynić się do restrukturyzacji i unowocześnienia ich systemów podatkowych poprzez zachęcanie do zachowań bardziej sprzyjających ochronie środowiska i zwiększonego uwzględnienia czynnika udziału w pracy.
- (12) Ceny energii są elementami kluczowymi wspólnotowej polityki energetycznej, transportowej i ochrony środowiska.
- (13) Podatki mają udział w ustalaniu cen produktów energetycznych i energii elektrycznej.
- (14) Minimalne poziomy opodatkowania powinny odzwierciedlać pozycję konkurencyjności różnych produktów energetycznych i energii elektrycznej. W związku z powyższym, słusznym byłoby oparcie kalkulacji tych minimalnych poziomów opodatkowania, w takim stopniu jak to jest możliwe, na zawartości energii w tych produktach. Metoda ta nie powinna jednak być stosowana w stosunku do paliw silnikowych.
- (15) Możliwość stosowania zróżnicowanych krajowych stawek podatkowych względem tego samego produktu powinna być dopuszczalna w niektórych okolicznościach lub na określonych warunkach, pod warunkiem przestrzegania wspólnotowych minimalnych poziomów opodatkowania oraz zasad rynku wewnętrznego i konkurencji.
- (16) Ponieważ ciepło jest przedmiotem bardzo ograniczonego handlu wewnątrzspółnotowego, końcowe opodatkowanie ciepła powinno pozostać poza zakresem niniejszych ram wspólnotowych.
- (17) Niezbędne jest ustalenie różnych wspólnotowych minimalnych poziomów opodatkowania odnośnie wykorzystania produktów energetycznych i energii

elektrycznej.

- (18) Produkty energetyczne wykorzystywane jako paliwo silnikowe do niektórych celów przemysłowych i handlowych oraz te wykorzystywane jako paliwo do ogrzewania są zazwyczaj opodatkowane na niższych poziomach niż te mające zastosowanie do produktów energetycznych wykorzystywanych jako materiały pędne.
- (19) Konieczne jest przewidzenie możliwości szczególnego potraktowania opodatkowania oleju napędowego wykorzystywanego przez przedsiębiorstwa transportu towarowego, w szczególności te zaangażowane w działalność wewnątrz Wspólnoty, włącznie ze środkami pozwalającymi na wprowadzenie systemu opłat od użytkowników dróg w celu ograniczenia zakłóceń konkurencji jakie mogą napotkać podmioty gospodarcze.
- (20) Państwa Członkowskie muszą w danym przypadku rozróżniać między olejem napędowym wykorzystywanym na cele handlowe i niehandlowe. Państwa Członkowskie mogą wykorzystywać tę możliwość do zmniejszenia różnicy między opodatkowaniem nieprzeznaczonych na cele handlowe olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał napędowy i benzyny.
- (21) Wykorzystanie produktów energetycznych i energii elektrycznej w celach handlowych i niehandlowych może być poddane różnemu traktowaniu do celów podatkowych.
- (22) Produkty energetyczne powinny zasadniczo stanowić przedmiot ram wspólnotowych, gdy są wykorzystywane jako paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowe. W tym zakresie, zgodnie z naturą i logiką systemu podatkowego, z zakresu tych ram wyłączone jest wykorzystywanie produktów energetycznych podwójnego zastosowania i wykorzystywanie produktów energetycznych nie jako paliw, a także procesy mineralogiczne. Energia elektryczna, która w podobny sposób jest wykorzystywana, powinna być również podobnie traktowana.
- (23) Istniejące zobowiązania międzynarodowe i utrzymywanie pozycji konkurencyjnej spółek wspólnotowych sprawiają, że słuszne jest kontynuowanie zwolnień od podatku dla produktów energetycznych wykorzystywanych w żegludze powietrznej i morskiej, innych niż dla celów prywatnej przyjemności, przy czym Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość ograniczania tych zwolnień.
- (24) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość stosowania niektórych innych zwolnień lub obniżonych poziomów opodatkowania, w przypadkach gdy nie będzie to szkodliwe dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i nie będzie powodować zakłóceń konkurencji.
- (25) W szczególności, połączone wytwarzanie ciepła i mocy oraz, w celu wspierania wykorzystywania alternatywnych źródeł energii, odnawialne formy energii mogą kwalifikować się do preferencyjnego traktowania.
- (26) Pożądane jest ustanowienie ram wspólnotowych w celu umożliwienia Państwom Członkowskim zwalniania od podatku akcyzowego lub obniżania podatku akcyzowego w celu wspierania biopaliw, przez co przyczyniałyby się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnienia Państwom Członkowskim oraz podmiotom

gospodarczym wystarczającego stopnia pewności prawnej. Zakłócenia konkurencji powinny być ograniczone, a zachęty w formie obniżki kosztów podstawowych dla producentów i dystrybutorów biopaliw powinny zostać utrzymane, między innymi, przez dokonywanie przez Państwa Członkowskie dostosowań uwzględniających zmiany cen surowców.

- (27) Niniejsza dyrektywa stanowi bez uszczerbku dla stosowania właściwych przepisów dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących produktów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania, i dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, w przypadku gdy wyrób przeznaczony do wykorzystania, oferowany do sprzedaży lub wykorzystywany jako paliwo silnikowe lub dodatek do paliwa stanowi alkohol etylowy, którego definicję przedstawiono w dyrektywie 92/83/EWG.
- (28) Niektóre zwolnienia lub obniżki poziomu podatku mogą okazać się konieczne; w szczególności z powodu braku silniejszej harmonizacji na poziomie wspólnotowym, z powodu ryzyka utraty konkurencyjności międzynarodowej lub ze względów społecznych, lub rozważań polityki ochrony środowiska.
- (29) Należy zwrócić uwagę na zakłady zawierające umowy w celu znacznego wzmocnienia ochrony środowiska i efektywności energetycznej; między tymi zakładami, na szczególne traktowanie zasługują zakłady energochłonne.
- (30) Okresy przejściowe i szczególne uzgodnienia mogą być wymagane w celu umożliwienia Państwom Członkowskim na łagodne dostosowanie do nowych poziomów opodatkowania, ograniczając w ten sposób możliwe negatywne skutki uboczne.
- (31) Musi zostać przewidziana procedura upoważniająca wprowadzanie przez Państwa Członkowskie, w wyznaczonym okresie, innych zwolnień lub obniżonych poziomów opodatkowania. Takie zwolnienia lub obniżki powinny być regularnie badane.
- (32) Należy przewidzieć, żeby Państwa Członkowskie powiadamiały Komisję o niektórych środkach krajowych. Takie powiadomienie nie zwalnia Państw Członkowskich ze zobowiązania, ustanowionego w art. 88 ust. 3 Traktatu, do powiadamiania o niektórych środkach krajowych. Niniejsza dyrektywa nie narusza wyniku jakichkolwiek przyszłych procedur pomocy państwowej, które mogą zostać rozpoczęte zgodnie z art. 87 i 88 Traktatu.
- (33) Zakres dyrektywy 92/12/EWG powinien zostać rozszerzony, w odpowiednim przypadku, na produkty i podatki pośrednie objęte niniejszą dyrektywą.
- (34) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie nakładają podatki na produkty energetyczne i energię elektryczną zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, pojęcie „produkty energetyczne” stosuje się do produktów:

- a) objętych kodami CN 1507 do 1518, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;
- b) objętych kodami CN 2701, 2702 i 2704 do 2715;
- c) objętych kodami CN 2901 i 2902;
- d) objętych kodem CN 2905 11 00, które nie są pochodzenia syntetycznego, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;
- e) objętych kodem CN 3403;
- f) objętych kodem CN 3811;
- g) objętych kodem CN 3817;
- h) objętych kodem CN 3824 90 99, jeśli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.

2. Niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do:

Energii elektrycznej objętej kodem CN 2716.

3. W przypadku przeznaczenia do wykorzystania, oferowania na sprzedaż lub wykorzystywania jako paliwo silnikowe lub paliwo do ogrzewania, produkty energetyczne inne niż te których poziom opodatkowania został określony w niniejszej dyrektywie, podlegają podatkowi zgodnie z wykorzystaniem, według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowego.

Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie produkty przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe, lub jako dodatek lub rozcieńczalnik do paliw silnikowych, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa silnikowego.

Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie inne węglowodory, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane do ogrzewania, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego produktu energetycznego.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

a) końcowego opodatkowania ciepła oraz opodatkowania produktów objętych kodami CN 4401 i 4402;

b) następującego wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej:

- produktów energetycznych wykorzystywanych do celów innych niż paliwo silnikowe lub paliwa do ogrzewania,
- podwójnego zastosowania produktów energetycznych

Produkt energetyczny ma podwójne zastosowanie w przypadku gdy jest wykorzystywany zarówno jako paliwo do ogrzewania oraz w celach innych niż jako paliwo silnikowe i paliwo do ogrzewania. Wykorzystywanie produktów energetycznych do redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych uważa się za podwójne zastosowanie,

- energii elektrycznej wykorzystywanej zasadniczo do celów redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych,
- energii elektrycznej, w przypadku gdy stanowi ona ponad 50% kosztu produktu. „Koszt produktu” oznacza sumę wszystkich nabytych towarów i usług oraz koszty personelu i amortyzację środków trwałych na poziomie zakładu, którego definicję przedstawiono w art. 11. Te koszty są obliczane średnio w odniesieniu do jednostki. „Koszt energii elektrycznej” oznacza rzeczywistą wartość nabycia energii elektrycznej lub koszt wyprodukowania energii elektrycznej, jeśli jest ona pozyskiwana w zakładzie,
- procesów mineralogicznych

„Procesy mineralogiczne” oznaczają procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 „produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych” w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej.

Jednakże, art. 20 ma zastosowanie do tych produktów energetycznych.

5. Odniesienia w niniejszej dyrektywie do kodów Nomenklatury Scalonej odnoszą się do tych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r., zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej.

Decyzja o aktualizacji kodów Nomenklatury Scalonej dla produktów określonych w niniejszej dyrektywie jest podejmowana raz w roku zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27. Decyzja ta nie może skutkować jakimikolwiek zmianami minimalnych stawek podatkowych zastosowanych w niniejszej dyrektywie lub dodaniem lub usunięciem jakichkolwiek

produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Artykuł 3

Odniesienia w dyrektywie 92/12/EWG do „olejów mineralnych” i „podatku akcyzowego”, w zakresie w jakim mają zastosowanie do olejów mineralnych, są interpretowane jako obejmujące wszystkie produkty energetyczne, energię elektryczną i krajowe podatki pośrednie określone odpowiednio w art. 2 i art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

1. Poziomy opodatkowania, jakie Państwa Członkowskie stosują do produktów energetycznych i energii elektrycznej wymienione w art. 2, nie mogą być niższe niż minimalne poziomy opodatkowania przewidziane niniejszą dyrektywą.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „poziom opodatkowania” stanowi całkowitą kwotę opłat pobranych jako podatki pośrednie (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej) wyliczoną bezpośrednio lub pośrednio na podstawie ilości produktów energetycznych i energii elektrycznej w momencie przekazania do konsumpcji.

Artykuł 5

Pod warunkiem przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania przewidzianych niniejszą dyrektywą i, pod warunkiem że są one zgodne z prawem wspólnotowym, Państwa Członkowskie mogą stosować, pod kontrolą fiskalną, zróżnicowane stawki opodatkowania, w następujących przypadkach:

- gdy zróżnicowane stawki są bezpośrednio powiązane z jakością produktu;
- gdy zróżnicowane stawki zależą od ilościowych poziomów zużycia energii elektrycznej i produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania;
- do następujących zastosowań: lokalny publiczny transport pasażerski (łącznie z taksówkami), zbieranie odpadów, siły zbrojne i administracja publiczna, osoby niepełnosprawne, karetki pogotowia;
- gdy rozróżniane będzie zastosowanie w celach handlowych i niehandlowych produktów energetycznych i energii elektrycznej określonych w art. 9 i 10.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie mogą przyznawać zwolnienia lub obniżki w poziomach opodatkowania przewidzianych niniejszą dyrektywą albo:

- a) bezpośrednio,
- b) przez zróżnicowaną stawkę,

lub

- c) przez refundowanie całości lub części kwoty opodatkowania.

Artykuł 7

1. Od dnia 1 stycznia 2004 r. i od dnia 1 stycznia 2010 r., dla paliw silnikowych obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone załączniku I tabela A.

Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2012 r., Rada, stanowiąc jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, podejmuje decyzję odnośnie minimalnych poziomów opodatkowania mających zastosowanie do oleju gazowego na kolejny okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r.

2. Państwa Członkowskie mogą rozróżniać między handlowym i niehandlowym zastosowaniem oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy są przestrzegane i że stawka dla handlowego oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy nie spada poniżej krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego od dnia 1 stycznia 2003 r., bez względu na wszelkie odstępstwa dla tego zastosowania ustanowione w niniejszej dyrektywie.

3. „Handlowy olej gazowy wykorzystywany jako materiał napędowy” oznacza olej gazowy wykorzystywany jako materiał napędowy do następujących celów:

- a) przewóz towarów na cudzy rachunek lub własny, pojazdem silnikowym lub pojazdem przegubowym przeznaczonym wyłącznie do przewozu drogowego towarów i o maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masie rzeczywistej brutto nie mniejszej niż 7,5 tony;
- b) regularny lub okazjonalny przewóz osób, pojazdem silnikowym kategorii M2 lub kategorii M3, zdefiniowanego w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep.

4. Bez względu na ust. 2, Państwa Członkowskie które wprowadzą system opłat użytkowników dróg za pojazdy silnikowe lub pojazdy przegubowe przeznaczone wyłącznie do przewozu drogowego towarów mogą stosować obniżoną stawkę dla oleju gazowego wykorzystywanego przez takie pojazdy, która schodzi poniżej krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego w dniu 1 stycznia 2003 r., tak długo jak ogólny ciężar opodatkowania pozostaje w dużej części taki sam, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy opodatkowania są przestrzegane i że krajowy poziom opodatkowania obowiązujący w dniu 1 stycznia 2003 r. dla oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy jest przynajmniej dwa razy wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania mającego zastosowanie w dniu 1 stycznia 2004 r.

Artykuł 8

1. Od dnia 1 stycznia 2004 r., bez względu na przepisy art. 7, do produktów wykorzystywanych jako paliwo silnikowe do celów przedstawionych w ust. 2, obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela B.

2. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do następujących celów przemysłowych i handlowych:

- a) prace w rolnictwie, ogrodnictwie, hodowli ryb oraz w leśnictwie;
- b) silniki stacjonarne;
- c) zakład i maszyny używane w budownictwie, inżynierii lądowej i wodnej oraz publicznych robotach budowlanych;
- d) pojazdy przeznaczone do wykorzystania poza drogami publicznymi lub, które nie uzyskały pozwolenia na korzystanie głównie na drogach publicznych.

Artykuł 9

1. Od dnia 1 stycznia 2004 r., dla paliw do ogrzewania obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela C.

2. Państwa Członkowskie, które dnia 1 stycznia 2003 r. są upoważnione do stosowania opłaty monitorującej do olejów gazowych do ogrzewania, mogą stosować obniżoną stawkę 10 EUR na każde 1 000 litrów tego produktu. Upoważnienie to uchyla się dnia 1 stycznia 2007 r., jeśli Rada, stanowiąc jednomyślnie na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, podejmie taką decyzję, przyjmąwszy do wiadomości, że poziom obniżonej stawki jest za niski, aby zapobiegał problemom związanym z zakłóceniami w handlu między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 10

1. Od dnia 1 stycznia 2004 r., dla energii elektrycznej obowiązują minimalne poziomy opodatkowania ustalone w załączniku I tabela C.

2. Powyżej minimalnych poziomów opodatkowania określonych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą ustalić jaka podstawa opodatkowania ma zastosowanie, pod warunkiem przestrzegania dyrektywy 92/12/EWG.

Artykuł 11

1. W niniejszej dyrektywie, „zastosowanie gospodarcze” oznacza wykorzystanie przez jednostkę gospodarczą, określoną zgodnie z ust. 2, która samodzielnie i niezależnie, w dowolnym miejscu, dostarcza towary lub świadczy usługi, niezależnie od celu i wyniku wykonywania takich działalności gospodarczych.

Działalności gospodarcze obejmują wszystkie działalności producentów, podmiotów gospodarczych i osób świadczących usługi włącznie z działalnością górniczą i rolniczą oraz wykonywaniem wolnych zawodów.

Państwowe, regionalne i lokalne władze administracyjne oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za jednostki gospodarcze w odniesieniu do działalności lub

transakcji, w które są one zaangażowane jako władze publiczne. Jednakże, gdy angażują się one w takie działalności lub transakcje powinny być uważane za zakłady w odniesieniu do tych działalności lub transakcji, gdyby traktowanie ich nie jako zakłady prowadziło do znacznych zakłóceń konkurencji.

2. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy, jednostka gospodarcza nie może być mniejsza od części przedsięwzięcia lub osoby prawnej, która z organizacyjnego punktu widzenia stanowi niezależny zakład, to znaczy jest jednostką zdolną do funkcjonowania w oparciu o własne środki.

3. W przypadku zastosowań mieszanych, opodatkowanie stosowane jest proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania, przy czym jeśli zastosowanie gospodarcze jest nieznaczne, wówczas może być potraktowane jako nieistniejące.

4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres obniżonego poziomu opodatkowania dla zastosowań gospodarczych.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie mogą wyrażać swoje krajowe poziomy opodatkowania w jednostkach innych niż te określonych w art. 7-10, pod warunkiem że odpowiednie poziomy opodatkowania, po ich przeliczeniu na te jednostki, nie znajdują się poniżej minimalnych poziomów opodatkowania określonych w niniejszej dyrektywie.

2. Dla produktów energetycznych określonych w art. 7, 8 i 9, których poziomy opodatkowania są oparte na objętości, objętość mierzona jest w temperaturze 15 °C.

Artykuł 13

1. Dla Państw Członkowskich, które nie przyjęły euro, wartość euro wyrażona w walutach krajowych mająca zastosowanie do wartości poziomów opodatkowania jest ustalana raz w roku. Stosuje się kursy obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października i opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Kursy te stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

2. Państwa Członkowskie mogą zachować kwoty opodatkowania obowiązujące w czasie waloryzacji rocznej przewidzianej w ust. 1, jeśli przeliczenie kwot poziomu opodatkowania wyrażonych w euro skutkowałoby podwyższeniem o mniej niż 5% lub 5 EUR, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa, w poziomie opodatkowania wyrażonego w walucie krajowej.

Artykuł 14

1. Poza przepisami ogólnymi wymienionymi w dyrektywie 92/12/EWG w sprawie zwolnionych zastosowań produktów podlegających opodatkowaniu, i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie zwalniają następujące produkty od podatku na warunkach, które ustanawiają do celów zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania takich zwolnień oraz zapobieżenia jakimkolwiek oszustwom podatkowym, unikaniu lub nadużyciom:

- a) produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej oraz energia elektryczna wykorzystywana do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej. Państwa Członkowskie mogą jednakże, ze względów polityki ochrony środowiska, poddać te produkty opodatkowaniu bez konieczności uwzględniania minimalnych poziomów opodatkowania ustanowionych w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku, opodatkowanie tych produktów nie będzie brane pod uwagę do celów zachowania minimalnego poziomu opodatkowania energii elektrycznej ustanowionego w art. 10;
- b) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej innej niż prywatne loty niehandlowe.

Do celów niniejszej dyrektywy „prywatne loty niehandlowe” oznaczają każde użycie samolotu przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, we wszelkich celach innych niż handlowe, w szczególności nie w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz władz publicznych.

Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres niniejszego zwolnienia do dostaw paliwa do silników odrzutowych (kod CN 2710 19 21);

- c) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Wspólnoty (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energia elektryczna produkowana na pokładzie statku.

Do celów niniejszej dyrektywy „prywatna żegluga niehandlowa” oznacza każde użycie statku przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z niej na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, we wszelkich innych celach niż handlowe, w szczególności innych niż w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz władz publicznych.

2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres zwolnień przewidzianych w ust. 1 lit. b) i c) do transportu międzynarodowego i wewnątrzspółnotowego. Ponadto, w przypadku gdy Państwo Członkowskie zawarło umowę dwustronną z innym Państwem Członkowskim, wówczas może ono również uchylić zwolnienia przewidziane w ust. 1 lit. b) i c). W takich przypadkach, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania niższy od minimalnego poziomu ustalonego w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 15

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą przyznawać, pod kontrolą fiskalną, całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w zakresie poziomu opodatkowania wobec:

- a) produktów podlegających opodatkowaniu wykorzystywanych pod kontrolą fiskalną w dziedzinie projektów pilotażowych dla rozwoju technologicznego produktów bardziej przyjaznych dla środowiska lub w związku z paliwami z zasobów odnawialnych;

- b) energii elektrycznej:
- pochodzącej z wykorzystania energii słonecznej, wiatrowej, fal, pływów lub geotermicznej;
 - pozyskiwanej w elektrowniach wodnych;
 - pozyskiwanej z biomasy lub produktów wyprodukowanych z biomasy;
 - wytwarzanej z emisji metanu z opuszczonych kopalni węgla;
 - wytwarzanej z ogniw paliwowych;
- c) produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanych do łącznego wytwarzania ciepła i mocy;
- d) energii elektrycznej wytwarzanej podczas łącznego wytwarzania ciepła i mocy, pod warunkiem że łączne generatory są przyjazne dla środowiska. Państwa Członkowskie mogą stosować krajowe definicje pojęcia „przyjazny dla środowiska” (lub wysoka wydajność), do momentu kiedy Rada na podstawie sprawozdania i wniosku Komisji, przyjmie jednomyślnie wspólną definicję;
- e) produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej do przewozów towarów i pasażerów koleją, metrem, tramwajem, trolejbusem;
- f) produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo dla żeglugi na śródlądowych drogach wodnych (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energii elektrycznej produkowanej na pokładzie statku;
- g) gazu ziemnego w Państwach Członkowskich, w których udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii był mniejszy niż 15% w 2000 r.;

Całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki mogą zostać przyznane na maksymalny okres dziesięciu lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy lub do czasu gdy krajowy udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii osiągnie 25%, w zależności od tego który z tych momentów nastąpi wcześniej. Jednakże, gdy tylko krajowy udział gazu ziemnego w końcowym zużyciu energii osiągnie 20%, zainteresowane Państwa Członkowskie stosują wyłącznie pozytywny poziom opodatkowania, który wzrasta corocznie w celu osiągnięcia przynajmniej stawki minimalnej na koniec okresu określonego powyżej.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla gazu ziemnego oddzielnie dla Irlandii Północnej;

- h) energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla i paliw stałych wykorzystywanych przez gospodarstwa domowe lub organizacje uznane przez dane Państwo Członkowskie za organizacje użyteczności publicznej. W przypadku takich organizacji użyteczności publicznej, Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zwolnienie od podatku lub obniżkę

do działalności niegospodarczych. W przypadku gdy występują mieszane zastosowania, opodatkowanie stosuje się proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania. Jeśli zastosowanie jest nieznaczne, wówczas może zostać potraktowane jako nieistniejące;

- i) gazu ziemnego i gazu płynnego wykorzystywanych jako materiały pędne;
- j) paliw silnikowych wykorzystywanych w dziedzinie wytwarzania, rozwoju, badania i konserwacji statków powietrznych i statków;
- k) paliw silnikowych wykorzystywanych do operacji pogłębiania na drogach żeglownych i w portach;
- l) produktów objętych kodem CN 2705 wykorzystywanych do ogrzewania.

2. Państwa Członkowskie mogą również zwrócić producentowi w części lub w całości kwotę podatku zapłaconego przez konsumenta za energię elektryczną pozyskaną z produktów określonych w ust. 1 lit. b).

3. Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do zera do produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie.

Na podstawie wniosku Komisji, Rada zbada przed dniem 1 stycznia 2008 r. czy możliwość stosowania poziomu opodatkowania obniżanego do zera powinna zostać uchylona.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie mogą, bez uszczerbku dla ust. 5, stosować zwolnienie lub obniżoną stawkę podatkową, pod kontrolą fiskalną, do produktów podlegających opodatkowaniu określonych w art. 2 w przypadku gdy produkty te składają się z jednego lub większej ilości lub zawierają jeden lub większą ilość następujących produktów:

- produkty objęte kodami CN 1507 do 1518;
- produkty objęte kodami CN 3824 90 55 i 3824 90 80 do 3824 90 99 dla ich części składowych pozyskanych z biomasy;
- produkty objęte kodami CN 2207 20 00 i 2905 11 00 niebędące pochodzenia syntetycznego;
- produkty wyprodukowane z biomasy, włącznie z produktami objętymi kodami CN 4401 i 4402.

Państwa Członkowskie mogą także stosować obniżoną stawkę podatkową, pod kontrolą fiskalną, do produktów podlegających opodatkowaniu określonych w art. 2 w przypadku gdy produkty takie zawierają wodę (kody CN 2201 i 2851 00 10).

„Biomass” oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów i pozostałości rolnictwa (włącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i powiązanych gałęzi

przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i gospodarstw domowych.

2. Zwolnienie z lub obniżka podatku wynikająca z zastosowania obniżonej stawki ustanowionej w ust. 1 nie może być większa niż kwota podatków należnych od ilości produktów określonych w ust. 1 obecnych w produktach, kwalifikujących się do tej obniżki.

Poziomy opodatkowania stosowane przez Państwa Członkowskie do produktów składających się lub zawierających produkty określone w ust. 1 mogą być niższe niż minimalne poziomy określone w art. 4.

3. Zwolnienie lub obniżka podatków stosowanych przez Państwa Członkowskie zostają dostosowane odpowiednio do zmian cen surowców w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem produktów określonych w ust. 1.

4. Do dnia 31 grudnia 2003 r., Państwa Członkowskie mogą zwolnić lub kontynuować zwolnienie produktów składających się wyłącznie lub prawie wyłącznie z produktów określonych w ust. 1.

5. Zwolnienie lub obniżka przewidziane dla produktów określonych w ust. 1 mogą być przyznane w ramach wieloletniego programu w drodze zezwolenia udzielonego przez władzę administracyjną na rzecz podmiotu gospodarczego na okres dłuższy niż jeden rok kalendarzowy. Zwolnienie lub obniżka objęte zezwoleniem nie mogą być stosowane przez okres dłuższy niż sześć kolejnych lat. Okres ten może być odnawiany.

W ramach wieloletniego programu objętego zezwoleniem władzy administracyjnej przed dniem 31 grudnia 2012 r., Państwa Członkowskie mogą stosować zwolnienie lub obniżkę zgodnie z ust. 1 po dniu 31 grudnia 2012 r. aż do końca programu wieloletniego. Okres ten nie może być odnawiany.

6. W przypadku, gdyby przepisy prawa wspólnotowego wymagały, aby Państwa Członkowskie dostosowały się do obowiązujących zobowiązań do wprowadzenia na ich rynki minimalnego udziału produktów określonych w ust. 1, wówczas ust. 1-5 przestają obowiązywać od daty, w którym takie zobowiązania stały się wiążące dla Państw Członkowskich.

7. Państwa Członkowskie przekażą Komisji zestawienie obniżek i zwolnień podatkowych stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem do dnia 31 grudnia 2004 r. a następnie co 12 kolejnych miesięcy.

8. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r., Komisja zda Radzie sprawozdanie w sprawie zagadnień fiskalnych, gospodarczych, rolniczych, energetycznych, przemysłowych oraz środowiskowych obniżek przyznanych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 17

1. Pod warunkiem, że minimalne poziomy opodatkowania przewidziane w niniejszej dyrektywie są przestrzegane średnio przez wszystkie przedsiębiorstwa, Państwa

Członkowskie mogą stosować obniżki podatku do zużycia produktów energetycznych wykorzystywanych do ogrzewania lub do celów art. 8 ust. 2 lit. b) i c) oraz do energii elektrycznej w następujących przypadkach:

a) na rzecz zakładów energochłonnych

„Zakład energochłonny” oznacza jednostkę gospodarczą, określoną w art. 11, w której koszty nabycia produktów energetycznych i energii elektrycznej wynoszą przynajmniej 3,0% wartości produkcji lub krajowy należny podatek energetyczny wynosi przynajmniej 0,5% wartości dodanej. W ramach tej definicji, Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne pojęcia, włącznie z wartością sprzedaży, definicjami dotyczącymi procesu i sektora.

„Nabycie produktów energetycznych i energii elektrycznej” oznacza rzeczywisty koszt energii nabytej lub wytworzonej w ramach zakładu. Zalicza się do niej jedynie energię elektryczną, ciepło i produkty energetyczne, które są wykorzystywane do ogrzewania lub do celów art. 8 ust. 2 lit. b) i c). Włączone są wszystkie podatki poza podatkiem od wartości dodanej, który może zostać odliczony.

„Wartość produkcji” oznacza obrót, włącznie z subwencjami bezpośrednio powiązanymi z ceną produktu, plus lub minus zmiany poziomu zapasów produktów gotowych, niegotowych oraz towarów i usług nabytych w celu odsprzedaży, minus towary i usługi nabyte w celu odsprzedaży.

„Wartość dodana” oznacza całkowity obrót podlegający podatkowi od wartości dodanej włącznie ze sprzedażą na wywóz, minus całkowita suma zakupów podlegających podatkowi VAT włącznie z przywozem.

Państwom Członkowskim, które stosują obecnie krajowe systemy podatku energetycznego, w których energochłonne zakłady są określone zgodnie z kryteriami innymi niż koszty energii w porównaniu z wartością produkcji i należny krajowy podatek energetyczny w porównaniu z wartością dodaną, zostaje przyznany na okres przejściowy nie później niż do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania definicji określonej w lit. a) akapit pierwszy.

b) w przypadku, gdy zostały zawarte porozumienia z przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw, lub w przypadku gdy wprowadzone zostały w życie systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia, o ile prowadzą one do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

2. Nie naruszając art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do zera do produktów energetycznych i energii elektrycznej, których definicję przedstawiono w art. 2, gdy są wykorzystywane przez zakłady energochłonne, których definicję przedstawiono w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Nie naruszając art. 4 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować poziom opodatkowania obniżany do 50% minimalnych poziomów niniejszej dyrektywy, do produktów energetycznych i energii elektrycznej odpowiadających definicji w art. 2, w przypadku gdy są wykorzystywane przez jednostki gospodarcze jak zdefiniowano w art. 11,

które nie są energochłonne, jak zdefiniowano w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Wobec zakładów korzystających z możliwości określonych w ust. 2 i 3, obowiązują porozumienia, systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia określone w ust. 1 lit. b). Porozumienia, systemy zezwoleń handlowych lub równoważne uzgodnienia muszą prowadzić do osiągania celów środowiska lub podwyższenia efektywności energetycznej, zasadniczo równoważnych z tymi jakie byłyby osiągnięte, jeśli przestrzegane byłyby standardowe wspólnotowe stawki minimalne.

Artykuł 18

1. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie zostają niniejszym upoważnione do dalszego stosowania obniżek poziomów opodatkowania lub zwolnień przedstawionych w załączniku II.

Z zastrzeżeniem wcześniejszego przeglądu przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, upoważnienie to wygasa dnia 31 grudnia 2006 r. lub w dniu określonym w załączniku II.

2. Nie naruszając okresów wymienionych w ust. 3-12 i, pod warunkiem że nie zakłóci to w znacznym stopniu konkurencji, Państwom Członkowskim napotyającym trudności we wprowadzaniu w życie nowych minimalnych poziomów opodatkowania zostanie wyznaczony okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r., szczególnie w celu uniknięcia zagrożenia stabilności cen.

3. Królestwo Hiszpanii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone. Specjalna obniżona stawka na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny może również być stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r., przy definiowaniu celów handlowych dopuszczalną masę całkowitą wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton.

4. Republika Austrii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania swojego krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę na handlowe zastosowanie olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1 000 l i że

krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.

5. Królestwo Belgii może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2007 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 287 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.

6. Wielkie Księstwo Luksemburga może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować specjalną obniżoną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 272 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostaną obniżone.

7. Republika Portugalska może stosować poziomy opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną zużywaną w Autonomicznych Regionach Azorów i Maderze, niższe niż minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie w celu wyrównania kosztów transportu poniesionych z powodu wyspiarskiej natury i rozproszenia wysp w tych regionach.

Republika Portugalska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 272 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostaną obniżone. Od dnia 1

stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostają obniżone. Zróżnicowana stawka do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, może również być stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r., dopuszczalną masę całkowitą wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych.

Republika Portugalska może stosować do dnia 1 stycznia 2010 r. całkowite lub częściowe zwolnienia w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej.

8. Republika Grecka może stosować poziomy opodatkowania do 22 EUR za 1000 l, niższej niż minimalne stawki ustanowione w niniejszej dyrektywie dla olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny i dla benzyny zużywanej w obszarach administracyjnych Lesbos, Chios, Samos, Dodekanez i Cyklady oraz na następujących Wyspach Egejskich: Thasos, Sporady Północne, Samotraka i Skiros.

Republika Grecka może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu przekształcenia jej obecnego systemu wejściowego opodatkowania energii elektrycznej na system końcowego opodatkowania energii elektrycznej oraz w celu osiągnięcia nowego minimalnego poziomu opodatkowania dla benzyny.

Republika Grecka może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 r. w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny do nowego minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1000 l oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w celu osiągnięcia poziomu 330 EUR. Do dnia 31 grudnia 2009 r., może ponadto stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 264 EUR za 1000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2003 r. nie zostają obniżone. Od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2012 r., może stosować zróżnicowaną stawkę do handlowego zastosowania olejów gazowych, wykorzystywanych jako materiał pędny, pod warunkiem że nie będzie to skutkowało opodatkowaniem na poziomie niższym niż 302 EUR za 1 000 l i że krajowe poziomy opodatkowania obowiązujące w dniu 1 stycznia 2010 r. nie zostają obniżone. Zróżnicowana stawka do handlowego zastosowania oleju gazowego, wykorzystywanego jako materiał pędny, może być również stosowana do taksówek do dnia 1 stycznia 2012 r. W odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a), może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r., dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych.

9. Irlandia może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki w ramach poziomu opodatkowania energii elektrycznej.

10. Republika Francuska może do dnia 1 stycznia 2009 r. stosować całkowite lub częściowe zwolnienia lub obniżki dla produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej przez Państwo, regiony i gminy lub inne podmioty prawa publicznego, w odniesieniu do działalności lub transakcji, w które są one zaangażowane jako władze publiczne.

Republika Francuska może stosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2009 r. w celu dostosowania jej obecnego systemu opodatkowania energii elektrycznej do przepisów przedstawionych w niniejszej dyrektywie. W tym okresie, ogólny średni poziom aktualnego lokalnego opodatkowania energii elektrycznej ma być brany pod uwagę w celu oceny, czy minimalne stawki przedstawione w niniejszej dyrektywie są przestrzegane.

11. Republika Włoska może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 3,5 ton, przy definiowaniu celów handlowych zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a).

12. Republika Federalna Niemiec może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 12 ton, przy definiowaniu celów handlowych zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a).

13. Królestwo Niderlandów może stosować do dnia 1 stycznia 2008 r. dopuszczalną całkowitą masę wynoszącą nie mniej niż 12 ton zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a), przy definiowaniu celów handlowych.

14. Podczas ustalonych okresów przejściowych, Państwa Członkowskie zmniejszają stopniowo istniejące u nich różnice odnoszące się do nowych minimalnych poziomów opodatkowania. Jednakże, w przypadku gdy różnica między poziomem krajowym a poziomem minimalnym nie przekracza 3% poziomu minimalnego, wówczas dane Państwo Członkowskie może czekać do końca tego okresu w celu dostosowania jego poziomu krajowego.

Artykuł 19

1. Oprócz przepisów przedstawionych w poprzednich artykułach, w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek na podstawie szczególnych rozważań politycznych.

Państwo Członkowskie pragnące wprowadzić taki środek powiadamia o tym Komisję oraz dostarcza Komisji wszelkie właściwe i konieczne informacje.

Komisja bada wniosek, biorąc pod uwagę, między innymi, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji oraz politykę zdrowotną, środowiska, energetyczną i transportową Wspólnoty.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich właściwych i koniecznych informacji, Komisja przedstawia propozycję upoważnienia takiego środka przez Radę, albo powiadamia Radę o przyczynach dla jakich nie przedstawiła propozycji upoważnienia takiego środka.

2. Upoważnienia określone w ust. 1 są przyznawane maksymalnie na okres 6 lat, z możliwością odnowienia zgodnie z procedurą przedstawioną w ust. 1.

3. Jeśli Komisja uzna, że zwolnienia lub obniżki przewidziane w ust. 1, nie mogą być dłużej utrzymywane, szczególnie ze względów uczciwej konkurencji lub zakłócenia

funkcjonowania rynku wewnętrznego, lub ze względów wspólnotowej polityki w obszarach zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu, przedstawia Radzie właściwe propozycje. Rada podejmuje jednomyślną decyzję odnośnie takich propozycji.

Artykuł 20

1. Jedynie następujące produkty energetyczne podlegają przepisom dotyczącym kontroli i przemieszczania dyrektywy 92/12/EWG:

- a) produkty objęte kodami CN 1507-1518, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;
- b) produkty objęte kodami CN 2707 10, 2707 20, 2707 30 i 2707 50;
- c) produkty objęte kodami CN 2710 11 - 2710 19 69. Jednakże, przy produktach objętych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25 i 2710 19 29, przepisy dotyczące kontroli i przemieszczania stosują się jedynie do sytuacji, kiedy produkty te są przemieszczane luzem;
- d) produkty objęte kodami CN 2711 (z wyłączeniem 2711 11, 2711 21 i 2711 29);
- e) produkty objęte kodem CN 2901 10;
- f) produkty objęte kodami CN 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 i 2902 44;
- g) produkty objęte kodem CN 2905 11 00, nie będące pochodzenia syntetycznego, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;
- h) produkty objęte kodem CN 3824 90 99, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe.

2. Jeśli Państwo Członkowskie uzna, że produkty energetyczne inne niż te określone w ust. 1, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo do ogrzewania, paliwo silnikowe lub w inny sposób, są okazją do oszustw podatkowych, ich unikania lub nadużyć, powiadamia niezwłocznie Komisję. Przepis ten stosuje się również do energii elektrycznej. Komisja przekazuje to powiadomienie innym Państwom Członkowskim w terminie jednego miesiąca od dnia jego otrzymania. Decyzja odnośnie tego, czy dane produkty powinny podlegać przepisom kontroli i przemieszczaniu dyrektywy 92/12/EWG jest podejmowana zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 ust. 2.

3. Państwa Członkowskie mogą w ramach uzgodnień dwustronnych, odstąpić od niektórych lub wszystkich środków kontroli przedstawionych w dyrektywie 92/12/EWG, w odniesieniu do niektórych lub wszystkich produktów określonych w ust. 1, w takim zakresie w jakim nie są one objęte art. 7-9 niniejszej dyrektywy. Takie uzgodnienia nie mają wpływu na Państwa Członkowskie, które nie są ich stroną. Wszystkie takie uzgodnienia dwustronne są notyfikowane Komisji, która powiadamia inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 21

1. Poza przepisami ogólnymi definiującymi zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego i przepisami dotyczącymi uiszczania podatków przedstawionymi w dyrektywie 92/12/EWG, kwota opodatkowania od produktów energetycznych staje się wymagalna przy wystąpieniu zdarzeń powodujących powstanie obowiązku zgodnie z art. 2 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

2. Do celów niniejszej dyrektywy uznaje się, że pojęcie „produkcja” w art. 4 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG obejmuje, w stosownych przypadkach, pojęcie „wydobycie”.

3. Zużycie produktów energetycznych na terenie zakładu produkującego produkty energetyczne nie jest uważane za zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego, jeśli zużyciu ulegają produkty energetyczne produkowane na terenie zakładu. Państwa Członkowskie mogą uznać także zużycie energii elektrycznej i innych produktów energetycznych niewyprodukowanych na terenie takiego zakładu oraz zużycie produktów energetycznych i energii elektrycznej na terenie zakładu produkującego paliwa, wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej, jako nie powodujące powstania zdarzenia powodującego powstanie zobowiązania podatkowego. W przypadku, gdy zużycie następuje na cele nie związane z produkcją produktów energetycznych, w szczególności do napędu pojazdów, wówczas jest to uznawane za zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego.

4. Państwa Członkowskie mogą także przewidzieć, że podatki na produkty energetyczne i energię elektryczną stają się wymagalne, gdy zostanie ustalone, że warunek dla końcowego zużycia, ustanowiony w przepisach krajowych do celów obniżonego poziomu opodatkowania lub zwolnienia, nie jest lub przestaje być spełniany.

5. Do celów stosowania art. 5 i 6 dyrektywy 92/12/EWG, energia elektryczna i gaz ziemny podlegają podatkowi, które stają się wymagalne w momencie dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. W przypadku, gdy dostawa do zużycia ma miejsce w Państwie Członkowskim, w którym dystrybutor lub redystrybutor nie prowadzi działalności gospodarczej, wówczas podatek Państwa Członkowskiego dostawy jest uiszczany przez spółkę, która musi być zarejestrowana w tym Państwie Członkowskim dostawy. Podatek jest nakładany i pobierany w każdym przypadku zgodnie z procedurami ustanowionymi przez każde Państwo Członkowskie.

Nie naruszając akapitu pierwszego, Państwa Członkowskie mają prawo ustalać zdarzenie powodujące powstanie zobowiązania podatkowego, w przypadku gdy nie ma powiązań między ich gazociągami i gazociągami innych Państw Członkowskich.

Jednostka produkująca energię elektryczną na swoje własne potrzeby jest uważana za dystrybutora. Bez względu na przepisy art. 14 ust. 1 lit. a), Państwa Członkowskie mogą zwalniać drobnych producentów energii elektrycznej, pod warunkiem że opodatkowują oni produkty energetyczne wykorzystywane do produkcji tej energii elektrycznej.

Do celów stosowania art. 5 i 6 dyrektywy 92/12/EWG, węgiel, koks i węgiel brunatny podlegają podatkowi, które stają się wymagalne w momencie dostawy przez spółki, które muszą być w tym celu zarejestrowane przez odpowiednie władze. Władze te mogą zezwolić producentowi, podmiotowi gospodarczemu, importerowi lub przedstawicielowi fiskalnemu na przejęcie zobowiązań podatkowych nałożonych na zarejestrowaną spółkę. Podatek jest

nakładany i pobierany zgodnie z procedurami ustanowionymi w każdym Państwie Członkowskim.

6. Państwa Członkowskie nie muszą traktować następujących zdarzeń jako „wytwarzania produktów energetycznych”:

- a) zdarzenia, podczas których jako produkt uboczny pozyskiwane są małe ilości produktów energetycznych;
- b) zdarzenia, przez które podmiot wykorzystujący produkt energetyczny umożliwia jego ponowne użycie w jego własnym przedsiębiorstwie, pod warunkiem że kwota podatków już uiszczonych od takiego produktu nie jest mniejsza niż kwota podatków, które byłyby należne, gdyby ponownie użyty produkt energetyczny podlegał znowu opodatkowaniu;
- c) zdarzenie polegające na mieszaniu produktów energetycznych z innymi produktami energetycznymi lub innymi materiałami, poza zakładem produkcyjnym lub składem podatkowym, pod warunkiem że:
 - (i) podatki od części składowych zostały wcześniej zapłacone; i
 - (ii) zapłacona kwota nie jest niższa od kwoty podatku, który byłby wymagalny od mieszanki.

Warunek podany w (i) nie ma zastosowania w przypadku, gdy mieszanka jest zwolniona do szczególnego zastosowania.

Artykuł 22

W przypadku zmiany stawek podatkowych, zapasy magazynowe produktów energetycznych przekazane już do zużycia mogą zostać objęte podwyżką lub obniżką podatku.

Artykuł 23

Państwa Członkowskie mogą zwrócić kwoty już zapłaconych podatków od zanieczyszczonych lub przypadkowo zmieszanych produktów energetycznych odesłanych do składu podatkowego w celu recyklingu.

Artykuł 24

1. Produkty energetyczne przekazane do zużycia w Państwie Członkowskim, znajdujące się w standardowych zbiornikach użytkowych pojazdów silnikowych i przeznaczone do wykorzystania jako paliwo przez te same pojazdy, jak również w specjalnych kontenerach, i przeznaczone do wykorzystania w trakcie transportu dla funkcjonowania systemów w jakie wyposażone są te kontenery, nie podlegają opodatkowaniu w żadnym innym Państwie Członkowskim.

2. Do celów niniejszego artykułu:

„zbiorniki standardowe” oznaczają:

- zbiorniki trwale zamontowane przez wytwórcę we wszystkich pojazdach silnikowych tego samego rodzaju jak dany pojazd i, których trwałe zamontowanie umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa, zarówno w celu napędu jak i, w odpowiednim przypadku, funkcjonowania systemów chłodniczych lub innych systemów, podczas transportu. Zbiorniki gazu zamontowane w pojazdach silnikowych zaprojektowanych dla bezpośredniego wykorzystania gazu jako paliwa oraz zbiorniki zamontowane w innych systemach, w jakie pojazd ten może być wyposażony, są również uważane za zbiorniki standardowe;
- zbiorniki trwale zamontowane przez wytwórcę we wszystkich kontenerach tego samego typu, jak kontener, o którym mowa i, których trwałe zamontowanie umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania systemów chłodniczych i innych systemów podczas transportu, w jakie specjalne kontenery są wyposażone.

„kontener specjalny” oznacza jakikolwiek kontener wyposażony w specjalne urządzenia, zaprojektowane dla systemów chłodniczych, natleniających, izolacji cieplnej lub innych systemów.

Artykuł 25

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o poziomach opodatkowania, jakie stosują do produktów wymienionych w art. 2, dnia 1 stycznia każdego roku oraz po każdej zmianie w prawie krajowym.
2. W przypadku, gdy poziomy opodatkowania stosowane przez Państwa Członkowskie są wyrażone w jednostkach miar innych niż te określone dla każdego produktu w art. 7-10, Państwa Członkowskie powiadamiają również o odpowiadających im poziomach opodatkowania, po dokonaniu przeliczenia na te jednostki.

Artykuł 26

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach podjętych na mocy art. 5, art. 14 ust. 2, art. 15 i 17.
2. Środki takie jak zwolnienia podatkowe, obniżki podatkowe, zróżnicowanie podatkowe i zwroty podatków w rozumieniu niniejszej dyrektywy mogą stanowić pomoc państwa, o której w tych przypadkach musi zostać powiadomiona Komisja na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu.

Informacje przekazane Komisji na podstawie niniejszej dyrektywy nie zwalniają Państw Członkowskich z obowiązku powiadamiania na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Zobowiązanie do informowania Komisji, zgodnie z ust. 1, o środkach podjętych na mocy art. 5, nie zwalnia Państw Członkowskich z jakichkolwiek zobowiązań powiadamiania, zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG.

Artykuł 27

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Podatków Akcyzowych określony w art. 24 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosują się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 28

1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 31 grudnia 2003 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2004 r., z wyłączeniem przepisów ustanowionych w art. 16 i art. 18 ust. 1, które mogą być stosowane przez Państwa Członkowskie od dnia 1 stycznia 2003 r.

3. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 29

Rada, stanowiąc na podstawie sprawozdania, oraz w odpowiednim przypadku, na wniosek Komisji, bada w regularnych odstępach zwolnienia i obniżki oraz minimalne poziomy opodatkowania ustanowione w niniejszej dyrektywie i, stanowiąc jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje konieczne środki. Komisja w swoim sprawozdaniu, a Rada w swojej ocenie uwzględniają prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość minimalnych poziomów opodatkowania oraz ogólne cele Traktatu.

Artykuł 30

Nie naruszając przepisów art. 28 ust. 2, dyrektywy 92/81/EWG i 92/82/EWG tracą moc od dnia 31 grudnia 2003 r.

Artykuł 31

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 32

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 października 2003 r.

W imieniu Rady

A. MATTEOLI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Tabela A. - Minimalne poziomy opodatkowania mające zastosowanie do paliw silnikowych

	1 stycznia 2004 r.	1 stycznia 2010 r.
Benzyna ołowiowa (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 11 31, 2710 11 51 i 2710 11 59	421	421
Benzyna bezołowiowa (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 i 2710 11 49	359	359
Olej gazowy (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 19 41 do 2710 19 49	302	330
Nafta (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 19 21 i 2710 19 25	302	330
Gaz płynny (w euro za 1 000 kg) kody CN 2711 12 11 do 2711 19 00	125	125
Gaz ziemny (w euro za gigadzul wartość kaloryczna brutto) kody CN 2711 11 00 i 2711 21 00	2,6	2,6

Tabela B. - Minimalne poziomy opodatkowania mające zastosowanie do paliw silnikowych wykorzystywanych do celów określonych w art. 8 ust. 2

Olej gazowy (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 19 41 do 2710 19 49	21
Nafta (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 19 21 i 2710 19 25	21
Gaz płynny (w euro za 1 000 kg) kody CN 2711 12 11 do 2711 19 00	41

Gaz ziemny
(w euro za gigadzul wartość kaloryczna
brutto)

0,3

kody CN 2711 11 00 i 2711 21 00

Tabela C. - Minimalne poziomy opodatkowania mające zastosowanie do paliw do ogrzewania i energii elektrycznej

	Zastosowanie gospodarcze	Zastosowanie niegospodarcze
Oleje gazowe (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 19 41 do 2710 19 49	21	21
Olej opałowy ciężki (w euro za 1 000 kg) kody CN 2710 19 61 do 2710 19 69	15	15
Nafta (w euro za 1 000 l) kody CN 2710 19 21 i 2710 19 25	0	0
Gaz płynny (w euro za 1 000 kg) kody CN 2711 12 11 do 2711 19 00	0	0
Gaz ziemny (w euro za gigadzul / wartość kaloryczna brutto)	0,15	0,3
kody CN 2711 11 00 i 2711 21 00		
Węgiel i koks (w euro za gigadzul/wartość kaloryczna brutto)	0,15	0,3
kody CN 2701, 2702 i 2704		
Energia elektryczna (w euro za MWh)	0,5	1,0
od CN 2716		

ZAŁĄCZNIK II

Obniżone stawki podatkowe i zwolnienia z podatków w rozumieniu art. 18 ust. 1

1. BELGIA:

- dla gazu płynnego (LPG), gazu ziemnego i metanu;
- dla pojazdów lokalnego publicznego transportu pasażerów;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla prywatnej żeglugi niehandlowej;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na ciężki olej opałowy w celu zachęcenia do używania paliw bardziej przyjaznych dla środowiska. Taka obniżka powiązana jest szczególnie z zawartością siarki, a w żadnym przypadku obniżona stawka nie może spaść poniżej 6,5 EUR za tonę;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po ich odzyskaniu albo po procesie recyklingu odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową o niskiej zawartości siarki (50 ppm) i aromatów (35%);
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na olej napędowy do silników wysokoprężnych o niskiej zawartości siarki (50 ppm).

2. DANIA:

- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego, od dnia 1 lutego 2002 r. do dnia 31 stycznia 2008 r., na ciężki olej opałowy i olej opałowy wykorzystywany przez energochłonne zakłady w celu produkcji ciepła i ciepłej wody. Maksymalna kwota zezwolonego zróżnicowania podatku akcyzowego wynosi 0,0095 EUR za kg na ciężki olej opałowy i 0,008 EUR za litr na olej opałowy. Obniżki podatku akcyzowego muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, w szczególności stawkami minimalnymi;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na olej napędowy do silników wysokoprężnych w celu zachęcenia do używania paliw bardziej przyjaznych dla środowiska, pod warunkiem że takie zachęty są powiązane z ustalonymi właściwościami technicznymi, włącznie z ciężarem szczególnym, zawartością siarki, punktem destylacji, liczbą cetanową i indeksem oraz pod warunkiem że takie stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
- dla stosowania zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego między benzyną wydawaną na stacjach benzynowych wyposażonych w system odprowadzania par

benzyny i benzyną wydawaną na innych stacjach benzynowych, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;

- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na benzynę, pod warunkiem, że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w jej art. 7;
- dla pojazdów w lokalnym publicznym transporcie pasażerów;
- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na olej gazowy, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w jej art. 7;
- częściowy zwrot na rzecz sektora handlowego, pod warunkiem że dane podatki są zgodne z prawem wspólnotowym i, pod warunkiem że kwota zapłaconego i niezwróconego podatku, w żadnym momencie nie jest niższa od przewidzianych w prawie wspólnotowym minimalnych stawek podatku i opłat kontrolnych na oleje mineralne;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego o maksymalnie 0,03 DKK za litr na benzynę wydawaną na stacjach benzynowych spełniających bardziej rygorystyczne standardy wyposażenia i funkcjonowania zaprojektowane w celu obniżenia wyciekania trzeciorzędowego eteru metylowo-butylowego do wód gruntowych, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego.

3. NIEMCY:

- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na paliwa z maksymalną zawartością siarki wynoszącą 10 ppm od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.;
- dla wykorzystania odpadów węglowodorów w formie gazowej jako paliwa do ogrzewania;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na oleje mineralne wykorzystywane jako paliwo w pojazdach lokalnego publicznego transportu pasażerów, z zastrzeżeniem zgodności z wymaganiami ustanowionymi w dyrektywie 92/82/EWG;
- dla próbek olejów mineralnych przeznaczonych do analiz, testów produkcyjnych lub do innych celów naukowych;

- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na oleje opałowe wykorzystywane przez przemysł wytwórczy, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

4. GRECJA:

- dla wykorzystania przez krajowe siły zbrojne;
- zwolnienie z podatku akcyzowego na oleje mineralne przeznaczone do wykorzystania jako paliwa dla funkcjonowania pojazdów służbowych Urzędu Prezesa Rady Ministrów i krajowych sił policyjnych;
- dla pojazdów lokalnego publicznego transportu pasażerów;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową w celu odzwierciedlenia różnych kategorii ochrony środowiska, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, i w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w jej art. 7;
- dla LPG i metanu wykorzystywanego do celów przemysłowych.

5. HISZPANIA:

- dla LPG wykorzystywanego jako paliwo w pojazdach lokalnego publicznego transportu pasażerów;
- dla LPG wykorzystywanego jako paliwo w taksówkach;
- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową w celu odzwierciedlenia różnych kategorii ochrony środowiska, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w jej art. 7;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

6. FRANCJA:

- dla zróżnicowanych stawek podatku na olej napędowy do silników wysokoprężnych wykorzystywany w pojazdach użytkowych, do dnia 1 stycznia 2005 r., który nie może być niższy niż 380 EUR za 1 000 l od dnia 1 marca 2003

r.;

- w ramach określonych polityk skierowanych na wspomaganie obszarów wyludniających się;
- dla zużycia na wyspie Korsyce, pod warunkiem że te obniżone stawki w żadnym momencie nie są niższe od minimalnych stawek opłat na oleje mineralne, przewidzianych w prawie wspólnotowym;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na nowe paliwo stanowiące stabilizowaną związkami powierzchniowo-czynnymi zawieszinę wody, płynu zapobiegającego zamarzaniu i oleju napędowego do silników wysokoprężnych, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na wysokooktanową benzynę bezołowiową zawierającą dodatki na bazie potasu w celu poprawy właściwości spalania (lub jakiegokolwiek innego dodatku o skutku równoważnym);
- dla paliwa wykorzystywanego w taksówkach, w granicach kontyngentu rocznego;
- dla zwolnienia z podatku akcyzowego na gazy wykorzystywane jako paliwo w transporcie publicznym, w ramach kontyngentu rocznego;
- dla zwolnienia z podatków akcyzowych dla gazów wykorzystywanych jako paliwa silnikowe w zasilanych gazem pojazdach zbierających odpady;
- dla obniżki stawki opodatkowania na ciężki olej opałowy w celu zachęcenia do korzystania z paliw bardziej przyjaznych środowisku; obniżka ta jest szczególnie powiązana z zawartością siarki, a stawka podatku od ciężkiego oleju opałowego musi odpowiadać minimalnej stawce opodatkowania na ciężki olej opałowy, przewidzianej w prawie wspólnotowym;
- dla zwolnienia z podatku dla ciężkiego oleju opałowego wykorzystywanego jako paliwo do wydobywania korundu w regionie Gardanne;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla benzyny dostarczanej z portów Korsyki dla prywatnej żeglugi niehandlowej;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu, albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu;
- dla pojazdów lokalnego publicznego transportu pasażerów do dnia 31 grudnia 2005 r.;

- dla udzielania zezwoleń na stosowanie zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego do mieszanki paliwowej „benzyna/pochodne alkoholu etylowego, których składnik alkoholowy jest pochodzenia rolniczego” i na stosowanie zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego do mieszanki paliwowej „olej napędowy do silników wysokoprężnych/estry olejów roślinnych”. W celu uzyskania obniżki podatku akcyzowego na mieszanki zawierające estry olejów roślinnych i pochodne alkoholu etylowego, które są wykorzystywane jako paliwa w rozumieniu niniejszej dyrektywy, władze francuskie muszą wydać konieczne zezwolenia dla danych jednostek produkcji biopaliwa najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. Upoważnienia będą ważne przez maksymalnie sześć lat od dnia ich wydania. Obniżka określona w upoważnieniu może być stosowana po dniu 31 grudnia 2003 r. do momentu wygaśnięcia upoważnienia. Obniżki podatku akcyzowego nie przekraczają 35,06 EUR/hl lub 396,64 EUR/t dla estrów olejów roślinnych oraz 50,23 EUR/hl lub 297,35 EUR/t dla pochodnych alkoholu etylowego wykorzystywanych w mieszankach, o których mowa. Obniżki podatków akcyzowych są dostosowywane w celu uwzględnienia zmian cen surowców, w celu uniknięcia nadmiernej kompensacji dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem biopaliw. Niniejsza decyzja stosuje się z mocą od dnia 1 listopada 1997 r. i wygasa dnia 31 grudnia 2003 r.;
- dla udzielania zezwoleń na stosowanie zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego do mieszanki „paliwo do ogrzewania/estry olejów roślinnych”. W celu uzyskania obniżki podatku akcyzowego na mieszanki zawierające estry olejów roślinnych wykorzystywanych jako paliwa w rozumieniu niniejszej dyrektywy, władze francuskie muszą wydać niezbędne zezwolenia dla danych jednostek produkcji biopaliwa najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. Upoważnienia będą ważne przez maksymalnie sześć lat od dnia ich wydania. Obniżka określona w upoważnieniu może być stosowana po dniu 31 grudnia 2003 r. do momentu wygaśnięcia upoważnienia, ale nie może być przedłużona. Obniżki podatków akcyzowych nie przekraczają 35,06 EUR/hl lub 396,64 EUR/t dla estrów olejów roślinnych wykorzystywanych w mieszankach, o których mowa. Obniżki podatku akcyzowego są dostosowywane w celu uwzględnienia zmian cen surowców, w celu uniknięcia nadmiernej kompensacji dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem biopaliw. Niniejsza decyzja stosuje się z mocą od dnia 1 listopada 1997 r. i wygasa dnia 31 grudnia 2003 r.

7. IRLANDIA:

- dla gazu płynnego, gazu ziemnego i metanu wykorzystywanych jako paliwo silnikowe;
- w pojazdach silnikowych wykorzystywanych przez osoby niepełnosprawne;
- dla pojazdów w lokalnym publicznym transporcie pasażerów;
- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową w celu odzwierciedlenia różnych kategorii ochrony środowiska, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania

przewidzianymi w jej art. 7;

- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na olej napędowy do silników wysokoprężnych z niską zawartością siarki;
- dla wydobywania korundu w regionie Shannon;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla prywatnej żeglugi niehandlowej;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu, albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

8. WŁOCHY:

- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na mieszanki wykorzystywane jako paliwa silnikowe zawierających 5% lub 25% biodiesla do dnia 30 czerwca 2004 r. Obniżka podatku akcyzowego nie może być większa niż kwota podatku akcyzowego należnego od objętości biopaliw znajdujących się w produktach kwalifikujących się do obniżki. Obniżka podatku akcyzowego jest dostosowywana, aby uwzględniała zmiany cen surowców w celu uniknięcia nadmiernej kompensacji dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem biopaliw;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na paliwo wykorzystywane przez przedsiębiorstwa transportu drogowego, do dnia 1 stycznia 2005 r., która nie może być niższa niż 370 EUR za 1000 l od dnia 1 stycznia 2004 r.;
- dla odpadów węglowodorowych w formie gazowej wykorzystywanych jako paliwo;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na zawieszinę woda/olej napędowy do silników wysokoprężnych i zawiesziny woda/ciężki olej opałowy od dnia 1 października 2000 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., pod warunkiem że obniżona stawka jest zgodna z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności z minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;
- dla metanu wykorzystywanego jako paliwo w pojazdach silnikowych;
- dla krajowych sił zbrojnych;
- dla karetek pogotowia;
- dla pojazdów lokalnego publicznego transportu pasażerów;
- dla paliwa wykorzystywanego w taksówkach;

- w niektórych szczególnie upośledzonych obszarach geograficznych, dla obniżonych stawek podatku akcyzowego na olej opałowy i gaz płynny wykorzystywanych do ogrzewania i dostarczane przez sieci na takich obszarach, pod warunkiem że stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;
- dla zużycia w regionach Val d’Aosta i Gorizia;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na benzynę zużywaną na terytorium Friuli-Venezia Giulia, pod warunkiem że stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na oleje mineralne zużywane w regionach Udine i Triestu, pod warunkiem że stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
- dla zwolnienia z podatku akcyzowego na oleje mineralne wykorzystywane jako paliwo przy wydobywaniu korundu na Sardynii;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na oleje opałowe, dla produkcji pary, i dla olejów gazowych, wykorzystywanych w piecach do suszenia i „uaktywnienia” sit cząsteczkowych w Reggio Calabria, pod warunkiem że stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

9. LUKSEMBURG:

- dla gazu płynnego, gazu ziemnego i metanu;
- dla pojazdów lokalnego publicznego transportu pasażerów;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na ciężki olej opałowy w celu zachęcenia do korzystania z paliw bardziej przyjaznych środowisku. Taka obniżka jest szczególnie powiązana z zawartością siarki, i obniżona stawka w żadnym przypadku nie może spaść poniżej 6,5 EUR za tonę;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu, albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

10. NIDERLANDY:

- dla gazu płynnego, gazu ziemnego i metanu;
- dla próbek olejów mineralnych przeznaczonych do analiz, testów produkcyjnych lub innych celów naukowych;
- dla wykorzystania przez krajowe siły zbrojne;
- dla stosowania zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na gaz płynny wykorzystywany jako paliwo w transporcie publicznym;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na gaz płynny wykorzystywany jako paliwo do pojazdów zbierających odpady, czyszczących kanalizację i sprzątających ulice;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na olej napędowy do silników wysokoprężnych o niskiej zawartości siarki (50 ppm) do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na benzynę o niskiej zawartości siarki (50 ppm) do dnia 31 grudnia 2004 r.

11. AUSTRIA:

- dla gazu ziemnego i metanu;
- dla gazu płynnego wykorzystywanego jako paliwo przez pojazdy lokalnego transportu publicznego;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

12. PORTUGALIA:

- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową w celu odzwierciedlenia różnych kategorii ochrony środowiska, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w jej art. 7;
- dla zwolnienia z podatku akcyzowego na gaz płynny, gaz ziemny i metan wykorzystywany jako paliwo w lokalnym publicznym transporcie pasażerów;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na olej opałowy zużywany w autonomicznym regionie Madery; ta obniżka nie może być większa niż dodatkowo poniesione koszty transportowania oleju opałowego do tego regionu;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na ciężki olej opałowy w celu zachęcenia do korzystania z paliw bardziej przyjaznych środowisku; obniżka ta jest

szczególnie powiązana z zawartością siarki, a stawka podatku na ciężki olej opałowy musi odpowiadać minimalnej stawce podatku na ciężki olej opałowy przewidzianej w prawie wspólnotowym;

- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

13. FINLANDIA:

- dla gazu ziemnego wykorzystywanego jako paliwo;
- dla zwolnienia z podatku akcyzowego dla metanu i gazu płynnego do wszystkich celów;
- dla obniżonej stawki podatku akcyzowego na olej napędowy do silników wysokoprężnych i oleju opałowego do ogrzewania, pod warunkiem że stawki te są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w art. 7-9;
- dla obniżonych stawek podatku akcyzowego na reformulowaną benzynę bezołowiową i ołowiową, pod warunkiem że te stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w art. 7;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;
- dla prywatnej żeglugi niehandlowej;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.

14. SZWECJA:

- dla obniżonych stawek podatku akcyzowego dla oleju napędowego do silników wysokoprężnych zgodnie z klasyfikacjami ochrony środowiska;
- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową w celu odzwierciedlenia różnych kategorii ochrony środowiska, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;
- dla zróżnicowanej stawki podatku energetycznego do benzyny wyprodukowanej na bazie alkilatu dla silników dwusuwowych, do dnia 30 czerwca 2008 r., pod

warunkiem że całkowity podatek akcyzowy, jaki ma zastosowanie jest zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy;

- dla zwolnienia z podatku akcyzowego dla metanu otrzymywanego biologicznie i innych gazów odlotowych;
- dla obniżonej stawki podatku akcyzowego na oleje mineralne wykorzystywane do celów przemysłowych, pod warunkiem że stawki te są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
- dla obniżonej stawki podatku akcyzowego na oleje mineralne wykorzystywane do celów przemysłowych przez wprowadzanie zarówno stawki, która jest niższa niż stawka standardowa i stawki obniżonej dla przedsiębiorstw energochłonnych, pod warunkiem że stawki te są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, i nie powodują zakłóceń konkurencji;
- dla żeglugi powietrznej, innej niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy.

15. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego dla paliwa w ruchu drogowym zawierającym biodiesel i czysty biodiesel wykorzystywany jako paliwo w ruchu drogowym, do dnia 31 marca 2007 r. Wspólnotowe stawki minimalne muszą być przestrzegane i nie może wystąpić nadmierna kompensacja dodatkowych kosztów związanych z wytwarzaniem biopaliw;
- dla gazu płynnego, gazu ziemnego i metanu wykorzystywanego jako paliwo silnikowe;
- dla obniżki stawki podatku akcyzowego na olej napędowy do silników wysokoprężnych w celu zachęcenia do korzystania z paliw bardziej przyjaznych środowisku;
- dla zróżnicowanych stawek podatku akcyzowego na benzynę bezołowiową w celu odzwierciedlenia różnych kategorii ochrony środowiska, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi poziomami opodatkowania przewidzianymi w jej art. 7;
- dla pojazdów lokalnego publicznego transportu pasażerów;
- dla zróżnicowanej stawki podatku akcyzowego na zawieszinę wody/oleju napędowego do silników wysokoprężnych, pod warunkiem że zróżnicowane stawki są zgodne z wymaganiami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, w szczególności minimalnymi stawkami podatku akcyzowego;
- dla żeglugi powietrznej, inne niż ta objęta art. 14 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy;

- dla prywatnej żeglugi niehandlowej;
- dla odpadów olejowych, które są ponownie wykorzystywane jako paliwo, bezpośrednio po odzyskaniu, albo po procesie recyklingu dla odpadów olejowych, i których ponowne wykorzystanie podlega opodatkowaniu.